

Пуковник Мишел ван Мерс, Међународни савет за војне спортове (CISM)

Успон војног спорта

Наш саговорник је од 2006. до 2009. године био на динамичној и одговорној дужности генералног секретара Међународног савета за војне спортове (CISM). У том периоду и сарадња са делегацијом Србије при CISM била је заиста успешна, чему је умногоме допринео и пуковник Ван Мерс. Сарадња није престала ни његовим одласком са те функције, а ових дана је гост Спортског кампа на Копаонику, где се наши војни спортисти припремају за нова домаћа и међународна такмичења.

Пуковник Мишел ван Мерс најпре је изразио задовољство што је поново са својим пријатељима из Србије и оценио да наши војни спортисти имају одличну базу за припреме на Копаонику. Он каже да треба „отворити капију“ и сарађивати са цивилним структурама, а изванредне услове Тренинг центар требало би приоритетно да користе специјалне јединице и врхунски спортисти, војни и цивилни.

Услове треба поправљати колико то финансије дозвољавају, изградити атлетске стазе са две до три траке, урадити терен за пејнтбол и стеноу за слободно пењање, али оно што из свог искуства не препоручује, то је улагање много средстава у нешто попут терена за велики фудбал, сматра пуковник Ван Мерс.

□ *Господине Ван Мерс, после вишегодишње сарадње како оцењујете војни спорт у Србији?*

– Почев од учлањења у CISM, 2003. године, па све до данас, Србија је избором тежишних спортова за развој и организацијом војних спортских манифестација много допринела јачању опште међународне војне сарадње и постала лидер у региону.

Када говорим о правилном избору тежишних спортова за развој, онда, пре свега, мислим на поштовање основног критеријума да одређени спорт буде сврстан у војни спорт. Тај критеријум је подударност примењених радњи у датом спорту са психофизичким активностима војника током вршења своје дужности (посла) у рату. Што је подударност већа, то

атрибут војни боље пристаје том спорту.

Када погледамо избор тежишних спортова делегације Србије при CISM, он заслужује одличну оцену. Зашто? Просто зато што су сви до једног војни спортови. Да појасним. Ви сте одабрали да тежишно развијате атлетику, оријентиринг, стрељаштво, џудо и војни пентатлон. Атлетика не само да је краљица спортова него је у потпуности подударна са потребом војника да се креће на терену и обавља одређене тактичке радње у рату. Исто је и са оријентирингом, с тим да се још користе карта и компас. Такође, нема веће подударности радњи у стрељаштву са коришћењем оружја у борби, а слично је и са џудоом као борилачком вештином. Војни пентатлон је типично војни спорт јер обухвата пет спортова (пливање са препрекама 50 метара, теренске препреке 500 метара, бацање бомбе у циљ и у даљ, гађање стандардизованом пушком на 300 метара и крос кантри 8.000 метара), чије су психофизичке радње подударне са оним које војник врши у рату.

□ Све је развијенија и регионална сарадња у сјоршју?

– Војна спортска сарадња у вашем региону је у успону. У том смислу, могу да кажем да висок ниво односа Србије са Грчком, Турском, Хрватском, Словенијом, Црном Гором, Македонијом и Босном и Херцеговином, као и Македоније са Турском, БиХ са Словенијом и Турске са БиХ и Бугарском, много доприноси јачању међународне војне кооперације и мира у региону. Коначно, уверен сам да је перцепција непријатељства „спуштена на тло“. За тако нешто можемо захвалити сарадњи између припадника оружаних снага оставреним на међународним војним спортским такмичењима.

□ Које усмерења у војном сјоршју нам предлагате?

Спортске поруке пријатељства

Србија је организовала неколико војних спортских манифестација на високом нивоу и потврдила прогресиван успон војног спорта али и своје лидерство у региону, истакао је у интервјуу пуковник Мишел ван Мерс.

– Ту пре свега мислим на последње две године, када сте, најпре крајем 2008. године организовали Европску конференцију CISM, на којој је присуствовало 35 од 39 европских земаља чланица CISM, а потом у априлу прошле године два спојена спортска догађаја – 41. светско првенство у маратону и CISM – FIFA Futsal Cup, када су се, први пут након ратних превирања, војни спортисти, професионална војна лица из свих земаља бивше СФРЈ, окупили на турниру у малом фудбалу.

То је била веома позитивна порука целом свету, не само Европи.

Пуковник Мишел ван Мерс (пети слева) са џудистима на Копаонику

– Мислим да сте одабрали одличну путању развоја војног спорта. Треба појачати сарадњу са цивилним спортским структурама – министарством надлежним за спорт, савезима и клубовима и локалним заједницама. То може да буде од велике користи. Колективне спортове практикујте на билатералном и регионалном нивоу. У тежишним спортовима за ниво светских војних првенстава и игара, које сте одлично одабрали, поред тренера екипа, лекара и масера, треба обавезно да имате и капитена тима, лице које је у ствари менаџер екипе. Он прати напредак такмичара и формира екипу, ради преписку, планира и предлаже такмичења на годишњем нивоу. Не може се урадити добар посао ако по спортовима немате искусне капитене.

□ Каква је перспектива билатералне војне сјоршје сарадње са Холандијом?

– Своју мисију у CISM завршио сам мандатом генералног секретара 2009. године. Разговараћу са шефом делегације Холандије о вашем предлогу да се војни спортисти Холандије, као и пре пет година, поново укључе у рад Тренинг кампа и то у спортовима као што су џудо или оријентиринг.

□ Овде сте са нама на Копаонику и како Вам се дођага?

– Спортски камп на Копаонику је одлично организован. Постоје врхунски услови за тренинг у војним спортовима које сте одабрали да тежишно развијате. Наравно да би било много корисније да се одазвала још која екипа из региона и предлагем да на време позовете две до четири екипе да овде заједно радите.

Користим прилику да захвалим шефу Делегације Србије при CISM др Зорану Јефтићу на позиву и изразим велико задовољство што сам учествовао у припремама војне екипе Србије у џудоу.

Најискреније захваљујем свима на вишегодишњој успешној сарадњи, а посебно на могућности да будем заједно са вама на овој прелепој планини и у једној дивној земљи – Србији. ■

Горан ЧЕГАР